

**Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Наукове товариство анатомів, гістологів,
ембріологів та топографоанатомів України**

ЗБІРКА ТЕЗ ТА СТАТТЕЙ
науково-практичної інтернет-конференції
з міжнародною участю

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ
МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ**

ПОЛТАВА
19-20 жовтня 2023 року

покращення серцево-судинних наслідків, пацієнти, яким проводять аортокоронарне шунтування, залишаються в групі ризику повторних несприятливих ішемічних подій та інших серцево-судинних наслідків (коронарна реваскуляризація, інсульт, серцева смерть тощо). Реалізація реабілітаційних програм, що включають фізичну та психологічну терапію, прискорює період одужання та повернення до нормального життя на ранніх післяопераційних стадіях у пацієнтів, які перенесли аортокоронарне шунтування. Вторинна профілактика шляхом комплексної серцевої реабілітації була визнана найбільш економічно ефективним втручанням для забезпечення сприятливих результатів для широкого спектру серцево-судинних захворювань, зниження серцево-судинної смертності, захворюваності та інвалідності та підвищення якості життя.

Ключові слова: ішемічна хвороба серця, аортокоронарне шунтування, реабілітація.

**Назаренко С. М., Борисенко В. В., Костенко В. О., Акімов О. Є.,
Міщенко А. В., Соловйова Н. В.**

Полтавський державний медичний університет, м. Полтава, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В МЕДИЧНИХ ЗВО

Вступ. Останні роки в Україні характеризувались надзвичайними соціально-політичними викликами, що не оминуло й систему державної освіти. В умовах пандемії та повномасштабних воєнних дій в країні заклади освіти вимушено, в короткий час, перейшли на дистанційні та змішані форми навчання, не маючи на те достатніх теоретичних та практичних напрацювань. З часом, особистий досвід освітян та перейнятий досвід зарубіжних колег, які дещо раніше почали практикувати дистанційні форми навчання, сформували методологічні підходи до дистанційних та змішаних форм навчання. Розглядаючи ці зміни не тільки з точки зору еволюційних та загальносвітових тенденцій в освітянському процесі, але, й у випадку нашої країни, катастрофічно необхідних для існування освітянського процесу, слід відмітити наявність на теперішній час певних позитивних і негативних тенденцій в порівнянні з традиційним академічним навчанням.

Мета. Спираючись на літературні джерела та особистий досвід і напрацювання проаналізувати особливості дистанційних та змішаних форм навчання в системі вищої медичної освіти та визначити певні обмеження

можливостей та основні недоліки його функціонування, для розуміння можливих шляхів покращення.

Обговорення. Існують декілька груп недоліків, які активно висвітлюються в літературних джерелах: технічна сторона, яка полягає в забезпеченості певних технічних засобів і Інтернету, програмного забезпечення та найголовніше, це наявність повноцінного учбово-методичного забезпечення дисципліни в електронному вигляді; низький методологічний рівень підготовки викладачів для повноцінного забезпечення дистанційних форм навчання та досить довгий період їх адаптації до нових умов праці (особливо це відноситься до старшого покоління); зниження мотивації та комунікативної спроможності здобувачів освіти з часом при даних формах навчання та багато іншого. Ці недоліки можуть носити тимчасовий, суб'єктивний характер і, можливо з часом і певним періодом адаптації нівелюються.

Але в той же час необхідно відмітити наявність певної специфіки професійної підготовки в окремих галузях знань, яка не може компенсуватись за рахунок тільки дистанційного навчання. Це насамперед навчання по професійній підготовці лікарів у ВНЗ. Формування системного клінічного мислення в період навчання у майбутніх лікарів є основою подальшої професійної діяльності. В основі клінічного мислення лежать не тільки ґрунтовні теоретичні знання, але і ті практичні навички, які формуються безпосередньо при експериментально-дослідницькій діяльності, діагностично-лікувальній роботі безпосередньо з пацієнтами та медичною документацією, оволодінні методами наукової діяльності та пізнання. Ці навички можуть сформуватись тільки при академічних очних формах навчання, що обмежує можливості дистанційного навчання в медичних ВНЗ.

Висновок. Таким чином, дистанційну освіту та нові технології навчання можливо розглядати як природний еволюційний етап традиційної системи освіти від дошки з крейдою і книжкової бібліотеки до електронної дошки й комп'ютерних навчальних електронних баз даних, від звичайної - до віртуальної аудиторії. Але слід пам'ятати і про певні обмеження можливостей та недоліки таких форм навчання, особливо при підготовці висококваліфікованих фахівців, якими являються здобувачі освіти медичних ВНЗ. Тому впровадження в навчання змішаних форм є альтернативою дистанційним формам навчання, що дає можливість компенсувати певні обмеження можливостей та основні недоліки в дистанційній освіті і готувати медичному ВНЗ висококваліфікованих та конкурентноспроможних випускників.